

РЕШЕНИЕ

№ 28626

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4005** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.205, ал.5 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/. Образувано е по жалба на Л. И. Х., непълнолетен, действащ със знанието и съгласието на родителите си И. А. Х. и П. С. А., срещу Заповед № РД-12-1345/11.03.2026г. на директора на 7 СУ „Св.Седмочисленици“. С оспорената заповед на основание чл.258, ал.1 и чл.259, ал.1 ЗПУО и чл.31, ал.1, т.4 и т.22 от Наредба № 15/22.07.2019г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти вр. чл.199, ал.1, т.1 и чл.203, ал.1 ЗПУО, чл.40, ал.3г от Правилника за дейността на училището, мотивирано предложение вх.№ 1876/05.03.2026г. на класния ръководител и решение на Педагогическия съвет по Протокол № 6/11.03.2026г., на жалбоподателя е наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ за неизпълнение на задълженията, определени ЗПУО, нормативните актове по неговото прилагане и Правилника за дейността на училището, изразяващо се в прояви на физическа агресия и психическо насилие чрез заснемане на снимки и клипове на съученик. Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен – издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че заповедта е издадена без той и неговите родители да са запознати с мотивираното предложение на класния ръководител и решението на Педагогическия съвет. На следващо място санкцията, предвидена с разпоредбата на чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО, посочена в мотивите на заповедта, била забележка, а не предупреждение за преместване в друго училище, както било изписано в оспорената заповед. По този начин, поради противоречието между цифровата квалификация на санкцията и словното ѝ изписване, за

жалбоподателя и неговите родители възникнало съмнение дали наложената санкция е забележка или предупреждение за преместване в друго училище, което съмнение довело до неразбиране срещу какво следва да се защитават. Не било ясно от съдържанието на заповедта, каква е установената фактическа обстановка, при която жалбоподателят се е „провинил“ – не били посочени нито дата, нито час, нито място на извършване на нарушението. Не било посочено и какви доказателства са събрани в тази насока, от които да се разбере в какво се е изразявало психическото и физическото насилие и срещу кого е упражнено и дали е упражнено от жалбоподателя, има ли заснети в действителност снимки и клипове на съученик и кой е той, с какво устройство са заснети. Не ставало ясно от заповедта и какво законово вменено задължение не е изпълнил жалбоподателят като била посочена норма от Правилника за дейността на училището, но не било посочено от коя година е той. Също така не била посочена нарушената разпоредба от ЗПУО. От мотивите на акта жалбоподателят не разбрал защо е наказан.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез П. А. и адв.С., който поддържа, че административният орган въобще не се е съобразил с основни правила при определяне на отговорността за извършено нарушение на жалбоподателя Л. Х. и не е изложил мотиви защо налага именно тази санкция. Претендира присъждане на разноски. Възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение от ответната страна. Ответникът по оспорването чрез адв.Г. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски. В писмени бележки обосновава възражение за отсъствие на допуснати процесуални нарушения и спазване на регламентираната в закона процедура по налагане на санкцията. Посочва, че по същество не се оспорва извършването на нарушението, а единствено се сочат нарушения на правилата, по които следва да бъде реализирана отговорността за деянието.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че през учебната 2025-2026г. жалбоподателят е ученик в IX В клас на 7 СУ „Св.Седмочисленици“.

Съгласно седмичното разписание за втория учебен срок на процесната дата 10.02.2026г., вторник, IX В клас е имал Химия и опазване на околната среда /2 уч. часа/, Английски език /2 уч. часа/, Български език и литература /2 уч. часа/ и седми час – Музика.

Видно от Доклад от Е. С. Х. – учител по Музика в гимназиален етап, заведен с вх.№ 1637/17.02.2026г., на 10.02.2026г. в междучасието преди седмия час, група ученици от IX В клас са се държали невъзпитано – в края на класната стая са се блъскали, викали и подскачали, което поведение не било преустановено дори при започване на часа. Посочено е също, че голяма част от учениците от класа се държат неуважително както към преподавателя, така и по между си – говорят високо, стават без разрешение по време на час и не участват в учебния процес.

С Уведомително писмо изх.№ 428/11.02.2026г. на директора на училището, на основание чл.204, ал.1 ЗПУО родителите на жалбоподателя са уведомени, че се открива процедура по налагане на санкция по чл.199, ал.1, т.3 ЗПУО „Предупреждение за преместване в друго училище“ във връзка с проява на физическо и психическо насилие над съученици, заснемане и/или качване в социални мрежи на снимки и клипове с тях. Посочено е, че предстои обсъждане на поведението на ученика на Педагогическия съвет, който ще се състои на 11.03.2026г.

Видно от Протокол № 20/16.02.2026г., на същата дата в присъствието на ЗДУД е проведена среща

по изслушване на ученика. На тази среща той е обяснил, че това, което се е случило по отношение на съученика му е „неомесно“ и повече няма да се повтаря, понеже в бъдеще „ще се решават по дипломатичен начин“. Вписаното мнение на класния ръководител е, че смята ученикът да е разбрал неправилността на постъпката му и че занапред няма да се повтаря. Вписаното мнение на педагогическия съветник е, че се надява да е осъзнал постъпката си и тя да не се повтаря.

Срещата е проведена в присъствието на майката на Л., която е вписала в протокола, че постъпката му е неуместна и след разговор в къщи той си е взел поука занапред да не се повтаря.

С вх.№ 1876/05.03.2026г. класният ръководител е завел до директора на училището мотивирано предложение във връзка с проявата на физическо и психическо насилие, заснемане и/или качване на снимки и/или видео на съученик, на Л. да бъде наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“.

За предприетите действия с писмо от 05.03.2026г. е уведомен Отдел „Закрила на детето“ към ДСП – О.. По сигнала е изготвен Доклад за оценка от 13.03.2026г. /л.55 и сл./.

Със Заповед № РД-1338/10.03.2026г. на ответника, класният ръководител на IX В клас В. И. е определен да докладва случая пред Педагогическия съвет. Същият се е състоял на 11.03.2026г. като е съставен Протокол № 6 от същата дата /л.67 и сл./. Видно от изложеното в него, в междучасието, преди часа по Музика, всичко започва като шега докато се стига до насилствено сваляне на панталона /и бельото, видно от социалния доклад, цитиращ обясненията на Л./ на момче от класа, като това действие бива снимано от Л. с мобилния му телефон. Учениците, които са извършили деянието са жалбоподателят Л. Х., Т. К., М. М., П. Д. и Ш. Х., всички поканени да се явят на Педагогическия съвет с родителите си. Жалбоподателят е присъствал на Педагогическия съвет с майка си и бивша негова учителка. Жалбоподателят заявил, че всички са си взели поука и са осъзнали грешката си. Майката на жалбоподателя заявила, че не толерира случилото се, но според нея учениците, упражнили насилие върху свой съученик били провокирани от него. Класният ръководител е прочел мотивираното си предложение за налагане на санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ за извършено нарушение на чл.40, ал.3, б.“г“ ПДУ – проява на физическо и психическо насилие, заснемане на съученик и възможно качване на материала в интернет мрежата. Педагогическият съвет е гласувал предложената санкция със 101 гласа „за“ от общо присъствалите 101 учители.

Въз основа на мотивираното предложение за налагане на санкция, прието единодушно от Педагогическия съвет, е издадена оспорената в настоящото производство заповед, връчена на майката на жалбоподателя на 16.03.2026г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена чрез пощенски оператор на 27.03.2026г., видно от разписката на л.51 – гръб.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните изводи от правна страна: Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт по арг. от изричната разпоредба на чл.205, ал.5 ЗПУО, от лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.203, ал.1 ЗПУО санкциите "забележка" и "преместване в друга паралелка в същото училище" се налагат със заповед на директора по мотивирано писмено предложение на класния ръководител, а всички останали санкции - със заповед на директора по

предложение на педагогическия съвет. В процесния случай заповедта, предмет на обжалване, е издадена от директора на 7 СУ „Св. Седмочисленици“, съответно е издадена от компетентен административен орган.

При издаването на оспорената заповед е спазено изискването за форма - административният акт е в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК, в т.ч. мотиви. За мотиви на акта в съответствие с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на ОСГК на ВС, следва се възприемат доказателствата за извършените в хода на административното производство процесуални действия – в конкретния случай предложението на класния ръководител, докладната записка на учителя по Музика и решението на Педагогическия съвет, обективизирано в Протокол № 6/11.03.2026г. От тях безпротиворечиво се установява една и съща фактическа обстановка, а именно проява на физическо и психическо насилие над съученик от страна жалбоподателя и още няколко негови съученици, всички ученици в IX В клас за учебната 2025 – 2026г., в междучасието преди часа по Музика на 10.02.2026г. Не е спорно и в какво се изразява тази проява – насилствено събуване на панталона и бельото на потърпевшия и заснемането на това действие от жалбоподателя с мобилния му телефон.

Предвид така установеното, съдът намира за неоснователно възражението на оспорващия за липса на мотиви в оспорения акт относно установената фактическа обстановка. Неоснователно е и възражението, че не са посочени събраните в хода на производството, доказателства, подкрепящи така изложената фактическа обстановка – видно от мотивите на акта, същият препраща към мотивираното предложение на класния ръководител и решението на Педагогическия съвет. По отношение липсата на събрани доказателства за това има ли заснети в действителност снимки и клипове на съученик, с какво устройство са заснети и публикувани ли са в социалните мрежи или на друго място, посредством което да станат общодостъпни, този въпрос е извън предмета на делото. Достатъчно основание за образуване на производството за налагане на санкция по ЗПУО е осъществено действие, описано по-горе, тъй като и само тази проява – насилствено събличане на дрехите и бельото на ученика, представлява упражняване на физическо и психическо насилие над личността му.

По отношение цифровия израз на наложената санкция, а именно погрешното посочване в мотивите на заповедта на разпоредбата на чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО вместо чл.199, ал.1, т.3 ЗПУО, съдът намира, че не съставлява процесуално нарушение от категорията на съществени, тъй като от една страна санкцията е словесно вярно посочена, а на следващо място, защото производството е образувано именно за налагане на санкция по т.3, за което жалбоподателят е надлежно уведомен. След като ученикът е взел участие във всички фази на производството и е бил запознат с всички процесуални действия, това погрешно посочване самостоятелно не би могло да създаде у него неяснота относно вида на наложената санкция или неразбиране срещу какво следва да се защитава.

За откриването на процедура по налагане на санкцията по чл.199, ал.1, т.3 ЗПУО, в съответствие с чл.204, ал.1 ЗПУО, директорът на училището е уведомил родителите на Л. с Писмо изх.№ 428/11.02.2026г., получено лично от бащата И. Х., видно от саморъчно положения от него подпис /л.8 – гръб/. Ученикът е изслушан преди налагане на наказанието в присъствието на родителя П. А. и педагогически съветник, което е удостоверено с Протокол № 20/16.02.2026г., подписан от г-жа А., както и на проведеното заседание на Педагогическия съвет, уведомена е съответната териториална структура за закрила на детето, с което са изпълнени изискванията по чл.204 ЗПУО. Заповедта е издадена в срока по чл.205, ал.1 ЗПУО.

Предвид така описаното съдът намира, че оспорената заповед е издадена при спазване на разписаната в ЗПУО процедура, съответно възражението за допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила е неоснователно. Оспорената заповед съдът намира и че е съответна на приложимите материалноправни разпоредби.

Съгласно чл.199, ал.1 ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в закона, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, на ученик може да се налагат следните санкции: 1. забележка; 2. преместване в друга паралелка в същото училище; 3. предупреждение за преместване в друго училище; 4. преместване в друго училище; 5. преместване от дневна форма на обучение.

В случая на ученика е наложена предвидената в чл.199, ал.1, т.3 ЗПУО санкция – предупреждение за преместване в друго училище.

В чл.172, ал.1 ЗПУО са регламентирани основните задължения на учениците, като относимите за процесния случай са тези, посочени в т.3 - да зачитат правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилагат физическо и психическо насилие; т.9 - да спазват правилата за поведение в паралелката и в училището и т.10 - да спазват правилника за дейността на институцията.

Според чл.172, ал.2 ЗПУО правилникът за дейността на институцията може да предвиди и други права и задължения за децата и учениците, доколкото те не противоречат на този закон. В случая в Правилника за дейността на 7 СУ „Св.Седмочисленици“ за учебната 2025-2026г. в чл.37, ал.4 изрично е разписано задължението на учениците да зачитат правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилагат физическо и психическо насилие, а в чл.40, ал.3, б.„г“ е регламентирано, че санкцията „Предупреждение за преместване в друго училище“ се налага за прояви на физическо и психическо насилие, заснемане и/или качване в социалните мрежи на снимки и клипове на съученици и/или служители в училището.

От доказателствата по делото безпротиворечиво се установи, че жалбоподателят не е изпълнил горепосочените задължения – упражнил е физическо и психическо насилие над свой съученик. Съдът намира, че описаната в приложените по делото доказателства, проява не може да бъде определена като маловажна и незначителна, тъй като унижава потърпевшия, накърнява достойнството му и оставя траен негативен отпечатък върху неговата самооценка и личностно развитие, още повече като се има предвид възрастта на учениците.

В този смисъл приложената за нарушението санкция, съдът намира, че отчита причините и обстоятелствата по извършване на нарушението и съответства на вида и тежестта му, с което е изпълнено изискването по чл.201, ал.2 ЗПУО.

Заповедта е съответна и на целта на закона – да се предупреди и превъзпита ученика към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, както и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. Наложена санкция е пропорционална, съответстваща на значимостта на заложените общественозначими цели за лична и генерална превенция, както и в интерес на реализиране на основните цели на образованието, заложи в чл.5 ЗПУО.

По изложените съображения оспорената заповед е законосъобразен административен акт, по отношение на който не се установява някое от основанията за отмяна по чл.146 АПК, съответно подадената срещу нея жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответната страна се следват разноски. Такива са доказани в размер на 1000 евро с ДДС. С оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. и фактическата и правна сложност на спора съдът намира за основателно възражението на пълномощника на жалбоподателя за прекомерност на адвокатското

възнаграждение като счита, че размер от 700 евро е съответен на положения труд.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд
София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. И. Х., непълнолетен, действащ със знанието и съгласието на родителите си И. А. Х. и П. С. А., срещу Заповед № РД-12-1345/11.03.2026г. на директора на 7 СУ „Св.Седмочисленици“.

ОСЪЖДА Л. И. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на 7 СУ „Св. Седмочисленици“ сумата в размер на 700 /седемстотин/ евро, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: